

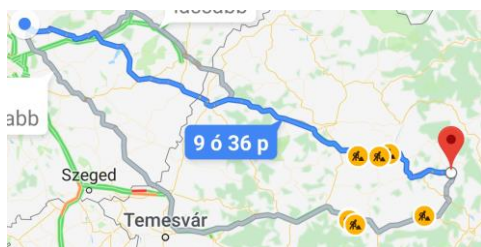
Tisztelt Szécsénkei Lakosok!

A Szécsénkei Hírek ezen különszámában az Erdélyben tett látogatásunkról számolunk be. Bízunk benne, hogy ez az élménybeszámoló segít a testvértelepülési kapcsolatok mélyítésében és a szeptember 1-jére ideérkező kénosiakat még nyitottabban fogadjuk a Lecsófesztiválon.

A látogatás létrejöttét a Bethlen Gábor Alapnál elnyert pályázatunknak köszönhetjük.

BETHLEN GÁBOR
Alap

A pályázat fő célja az volt, hogy Szécsénke és Kénos települések között a tavalyi évben megkötésre kerülő testvértelepülési kapcsolat erősödjön, s több szálon keresztül kötődjenek a két falu lakosai egymáshoz. Ezen cél megvalósulásának úgy gondoltuk, jó alapja lehet a csíksomlyói búcsú, ami - a vallási vonatkozásán túl - a magyar emberek nagy találkozási pontja is.

Útközben.... kis kerülővel a GPS miatt... (fotó: Nagy Máté László)

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

A pályázat lehetőséget biztosított ezen cél megvalósítására, mert a Pünkösödöt kint tölthettük Erdélyben a delegációval.

2018. május 18-án reggel indultunk Szécsénkéről, s az esti órákban értünk Kénosra.

Már a fogadtatás is megható volt, a kénosi Művelődési Házban vártak minket nagy szeretettel vacsorára, s már akkor hosszúra nyúlt a beszélgetés. Így másnap nem volt könnyű feladat ébredni, de korán indultunk a több mint 60 km-re fekvő Csíkszeredára, hogy a csíksomlyói Szűzanya előtt tiszteletünket tehesük. Szívhez szóló volt a körülbelül 4 km-es séta az oltárhoz, mert szécsénkeiek és kénosiak egymást segítették, biztatták a meredekebb útszakaszokon.

Szíves fogadtatásban részesültünk (fotó: Nagy Máté László)

A szécsénkeiek közül több ember először látogatott el Pünkösdkor Csíksomlyóra, így nekik felejthetetlen és felemelő volt találkozni ennyi magyar emberrel.

Magyarok, amíg a szem ellát.... (fotó: Nagy Máté László és Hevér Boglárka)

Az óriási dugó, ami odafele vezetett, már jelezte számukra, hogy sokan leszünk, de fent a hegyen lévő embertömeg felülmúlta várakozásaikat. Maga a hely is varázslatos, de látni a tengernyi magyart, akik itt valóban mindannyian testvérek, meghatotta a kis szécsénkei csapatot.

A szentmisét dr. Varga Lajos segédpüspökünk celebrálta, így méginkább összekötődtünk az itthoniakkal, akik a televíziós közvetítésen keresztül csatlakoztak hozzánk.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Ilyen sokan voltunk... (fotók: Nagy Máté László)

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

A búcsú után a kénosiak bemutatták - a tőlük 12 km-re fekvő - Székelyudvarhely fő nevezetességeit (a Főteret a Református templommal, a Városházát, az Emlékezés Parkját).

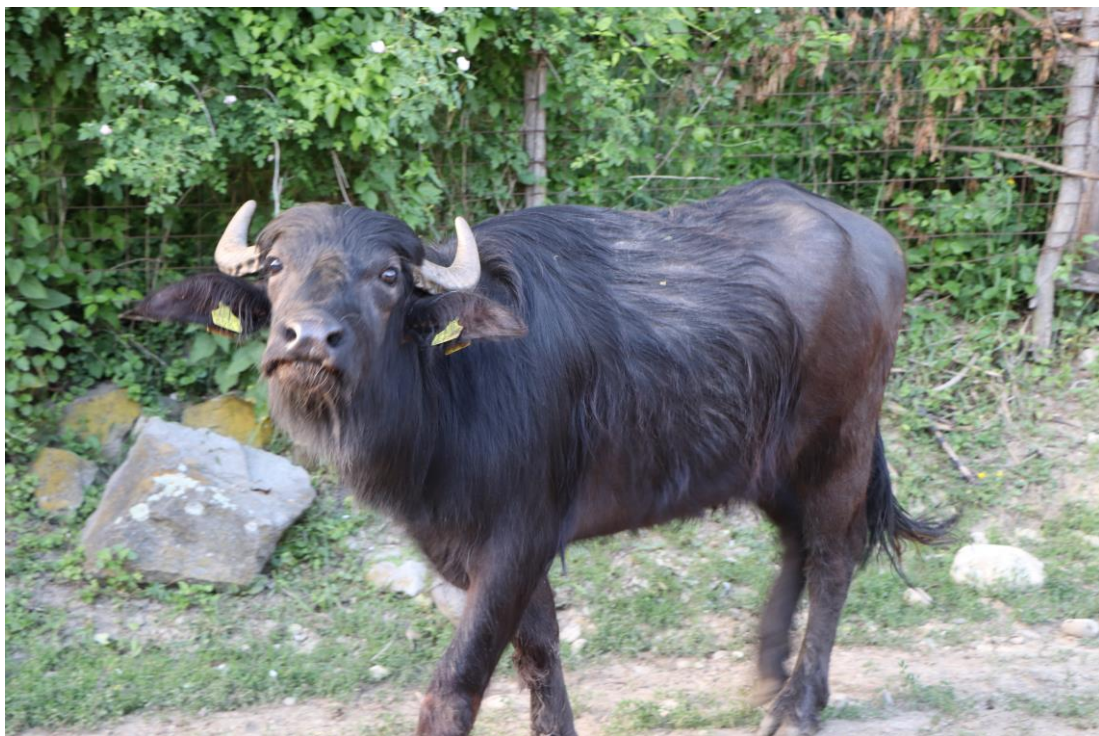

Székelyudvarhelyen (fotók: Nagy Máté László)

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Innen kora este értünk vissza Kénosra, amikor a tehének is ballagtak haza az utcákon. Ismét jó hangulatú beszélgetések folytak. Ismerkedtünk a helyiek mindennapjaival, csodáltuk, mennyire dolgozó, kitartó emberek a kénosiak. Nem siránkoznak, kihozzák a helyzetükből a legjobbat és legtöbbet: van, aki bivalyokat tart, s feldolgozza a tejet; mások rózsatermesztésbe kezdtek, többen foglalkoznak méhekkel, s felelevenítették a szövést is.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Szóval: van mit tanulni a kénosiaktól. Segítik egymást, nem egymás riválisai, hanem társai. Nem irigykednek a másik eredményeire, igazi jó közösség.

Igazán jó érzés volt, hogy minden porta nyitva állt a szécsénkeiek előtt. S így igazán otthon érezhettük magunkat. Nem sajnálták ránk az időt, pedig mindenkinek volt dolga, hiszen az állatok ellátásában nincs ünnepnap. Az állatok tartásába is betekintést nyertünk. Kilátogattunk az esztenákra is.

A dolgos kénosiak (fotó: Nagy Máté László és Hevér Boglárka)

Vasárnap egy újabb oldalát ismerhettük meg a testvértelepülésnek, ismét a valláson keresztül. Kénosra az unitárius vallás jellemző. S ebben az évben a vallásszabadságnak a 450. évfordulóját ünnepeljük, ami kibékítette a történelmi egyházakat. Részt vettünk az istentiszteleten, így példái lettünk a vallásszabadság törvényének mai érvényének. Hiszen szombaton az unitáriusok kísérték el a

katolikus búcsúra, Csíksomlyóra; majd vasárnap a katolikus szécsénkeiek unitárius úrvacsorán vettek részt Kénoson. A szertartás is tartogatott számunkra újdonságokat, hiszen korábban nem igazán ismertük az unitárius vallást, s persze a kapcsolódó kénosi szokásokat sem. Kénosban az a szokás, hogy a szertartás előtt kint várakoznak

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

a templom előtt a hívek. Majd elmondták, hogy más-más ajtón mennek be a templomba a nők és a férfiak, s a templomon belül is más helyen ül a két nem. Kicsit hasonlít ez a szécsénkeikhez, hiszen nálunk is megvan valamelyest ez a szétválás. Gondoljunk csak a régebbi időkre, mikor a férfiak a templom előtt várakoztak, beszélgettek, a nők pedig mentek be imádkozni. Mára ez kezd kopni sajnos a fogyatkozó létszám miatt. Vagy ha az jut eszünkbe, hogy körmenetek esetén a férfiak elől, a nők hátul mennek, az is mutatja a hasonlóságot. Kiemelendő még az idősebbek iránti tisztelet, ami az úrvacsoránál is megmutatkozik a sorrendnél. Megható volt, ahogy az úrvacsoránál egymás után következtek a férfiak és a nők. Amíg a férfiak vették magukhoz a bort és kenyeret, addig a nők énekeltek, és fordítva.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Az istentisztelet után együtt avattunk a vallásszabadság emlékére kopjafát. Az avatáson beszédet mondott Andorkó Attila kénosi unitárius lelkész, Hevér Boglárka Szécsénke polgármestere, Jakab Attila Kénos polgármestere.

Nyomokat hagyunk az utókornak – kopjafa állítása (fotók: Nagy Máté László és Agócs Gábor)

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

A kopjafa avatása után ünnepi ebédre voltunk hivatalosak, amit táncmulatság követett. Éjszakáig kitartott a jókedv és a beszédtemából sem fogytunk ki, így senki sem aludt sokat a nagy út előtt.

Nagy Márta festőművész képét adtuk át emlékül a kénosiaknak. Bízunk benne, ha ránéznek a szécsénkei templomunkra, eszükbe jutunk.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Hétfő reggel (május 21-én) nehéz szívvel elköszöntünk testvértelepülésünkötől, és hazafele indultunk. A hosszú úton a szécsénkeiek nem győzték méltatni a kénosiak vendégszeretetét, kitartását munkájukban és magyarságukban.

Magyar a magyarral (fotó: Nagy Máté László)

Bízom benne, hogy lehetőségünk nyílik a jövőben is meglátogatni az erdélyi testvéreinket. A beszámoló remélem, felelevenítette a delegációban az élményeket. Akik pedig sajnálják, hogy nem tudtak jönni, jelezzék, hogy jövőre Ők is szívesen kilátogatnának, s ismét próbálunk pályázni erre a lehetőségre, mert ezt mindenkinek át kell élnie...

A szeptember 1-jei Lecsófesztiválon pedig próbáljuk mindannyian ugyanazzal a vendégszeretettel fogadni a kénosiakat, mint ahogyan minket vártak.

2018. június 7.

Hevér Boglárka sk.
polgármester

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Zárásként Nagy Máté László képei Kénosról

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

